

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ

ΓΙΑ ΤΟ 40ΩΡΟ: ΟΙ ΛΙΘΟΓΡΑΦΟΙ ΕΞΟΡΜΟΥΝ

Στις 4-5 Μάη οι λιθογράφοι, πραγματοποιούν την δευτερή40ωρη απεργία τους - η προηγούμενη έγινε στις 27-28 Απριλίου με μεγάλη επιτυχία. Στις 5 Μάη θα παρατεταθεί η απεργία, για να σταματήσει τότε μόνο όταν οι λιθογράφοι θα έχουν καταφέρει την οριστική λύση των αιτημάτων τους. Η κατάσταση και η αγωνιστικότητα του κλάδου είναι τέτοια που θα βάλει ε-

πιτακτικά αυτή τη φορά το ζήτημα για απεργία διαρκείας.

Με τόν άγωνα τους αυτόν οι λιθογράφοι μπαίνουν μαχητικά στην πρωτοπορεία όλων των εργατών για την κατάκτηση της 40ωρης πενήμερης βδομάδας.

Οι εργοδότες και πριν καλά-καλά αρχίσει η απεργία άρχισαν σε μία σειρά εργοστάσια να λύνουν τα αιτήματα των εργατών.

το μεσημέρι δηλ. μετά από λίγο για να σταματήσει το εργοστάσιο και επίκεινται να υπογράψει και τα αιτήματα των εργατών. Μια ομάδα εργατών με την άνακοίνωση του εργοδότη που μαζι του αποχώρησε με κατεύθυνση το Λιθογραφείο του Γρήληστη Ν. Έλβετίας.

Οι εργάτες και στα δύο εργοστάσια φύγαν το τε μόνο, αφού συνεννοήθηκαν προσωπικά με τους εργάτες για την δευτερή μέρα της απεργίας καλώντας τους κι άλλες στη συγκέντρωση της Πέμπτης.

για, οι μηχανές πολλές φορές είναι χωρίς προσυγκλήτες και η έντατικοποίηση της δουλειάς βάζει πάντα σε κίνδυνο την ζωή των εργατών, βασήλανε ένας λεπτός σιγή για συνάδελφους τους και σκοτώθηκαν την ώρα της δουλειάς, στο εργοστάσιο του Θεοδωρίδη.

Μέσα στη συγκέντρωση επικράτησε για λίγο σάμνηση γιατί ένα μέλος της διαόκησης έβαλε το ζήτημα πως η συγκέντρωση πρέπει να εξουσιοδοτηθεί το ΔΣ να μπορεί να έλθουν οι εργάτες - με τους εργοδότες και να υπογράψει όπως αυτό νομίζει, είτε για το 1 είτε για το 3 αιτήματα. Η παρέμβαση αυτή του ΔΣ ήταν μια αντεργατική ενέργεια γιατί ζήτημα τα τέτοια συζητούνται μόνο σε γενικές συνελεύσεις και όχι σε συγκέντρωσεις, κι αυτό μέσα από μια διαδικασία δημοκρατικής επιχειρηματολόγια από την πλευρά των εργατών. Μέχρι που μπορούσε να έλθουν οι εργάτες στα αιτήματά τους, και μέχρι που μπορούσε να υποχωρήσουν (γιατί πολλά λιθογραφεία με τοσικους αγώνες περνάει σαν π.χ. την αύξηση) είναι πρώτα απ' όλα διάθεση της Γεν. Συνέλευσης, κατά δεύτερο των ίδιων των εργατών, σε κοινή τους περίπτωση του ΔΣ.

Την άλλη μέρα στην Γεν. Συνέλευση μπήκε και συζητήθηκε ελαττωτικό ζήτημα για την εξέλιξη της απεργίας. Πάνω σ' αυτό πήραν το λόγο και μιλήσανε περίπου 30 δηλητήρες από ένα τραπέζι ο καθένας. Μέσα από τις δηλώσεις βγήκανε καθαρά δυο θέσεις: η μία έλεγε υπέρ της συνέχισης της απεργίας και ξεφράζονται ανοιχτά μέσα στη Συνέλευση γύρω το 40 το έκατο. Την άποψη αυτή, υποστήριζαν κύρια οι εργάτες που δουλεύανε στο μικρό λιθογραφείο, ενώ οι καταπίεση είναι και σκληρή, και χειρότερες οι συνθήκες δουλειάς, ο φόβος, της απώλειας συντελοούσε ώστε το κομμάτι αυτό να ζητάει την συνέχιση της απεργίας σε διαρκείας. Το Δ.Σ. πάνω σ' αυτές, τάχτηκε ανοιχτά υπέρ της διακοπής της απεργίας, χωρίς να μπορεί να προβάλει κανένα ουσιαστικό επιχείρημα. Το μόνο, που αναστατούσε ήταν το ζήτημα της έμπιστοτητας προς το ΔΣ και της ανεπάρκειας αυτής δόθηκε δημαγωγικά μέσα στους εργάτες αποτέλεσμα την μόνη δικαιολογία ανέκδοτη στο αίτημα για την συνέχιση της απεργίας επί ώρες το Δ.Σ. άφθευγε να βάλει το ζήτημα σε ψηφοφορία με απότέλεσμα να αφήνει ο κόσμος το χώρο και να βγαίνει στους διαδρόμους. Κατά τις 3 το μεσημέρι κι' αφού είχαν δημιουργηθεί με μια σειρά τραυματισμούς μέλη της ΕΣΑΚ το ζήτημα μπήκε σε ψηφοφορία και αποφασίστηκε 90% υπέρ της διακοπής και 10% υπέρ της συνέχισης.

Αυτό που έδειξε ο έως τα τώρα αγώνας των λιθογράφων είναι ότι έχουν τη δύναμη να πετύχουν για τον κλάδο τους και

Κάρτερ - Καραμανλής μοιράζουν Αιγαίο-Κύπρο

συνεχ. από σελ. 1

σιον" των αμερικανών την ελληνική και την τουρκική κυβέρνηση. Καραμανλής και Ντεμιρέλ είναι έτοιμοι να ανταμείψουν τους αμερικανούς για την μεσοκλήση τους προσφέροντάς τους με δε διευκόλυνση. Το αποτέλεσμα είναι ότι και ο ένας και ο άλλος λαχνούνται ότι μ' αυτόν τον τρόπο εξασφαλίζουν την υποστήριξη των αμερικανών για "τις δυνάμεις διεθνείς της χώρας" τους. Παράλληλα καλούν οι δύο κυβερνήσεις ξεκαθαρίζουν τις παλιές "καρεκλίες" τους με τους συμμάχους: η φάσα της "αποχώρησης" της Ελλάδας από το στρατιωτικό ΝΑΤΟ έτοιμάζεται, να κλείσει τέλος ενώ ταυτόχρονα ο Κάρτερ κατάρτη σε και τυπικά την "αποχώρηση" πωλήσεως δόλων στην Τουρκία.

λαϊκό κίνημα δεν δέχεται ούτε πρόκειται να δεχτεί να σηκώσει αυτό το βάρος της θέλησής του, οργανώνουν τους μηχανισμούς της τρομοκρατίας και της καταπίεσης προωθούν "λαχούς" κυβερνήσεις στην Αθήνα και στην Αγκυρα, κυβερνήσεις εξοπλισμένες με στρατιωτικές νύχτες, έκτακτες έφυγες, ρόπαλα και λόγχες.

Επώνυμοι Έλλάδα τέτοια "λαχική" κυβέρνηση είναι η κυβέρνηση Καραμανλής, η κυβέρνηση του Ιδίου του Καραμανλή, του νήμονιμής εκποικίσεως, των πρανοφών και των διακονούντων. Στην ριζα εροσπαθούν να στηρίξουν μια τέτοια κυβέρνηση στα πόδια της μέσα από ένα δολοφονικό όργανο τρομοκρατίας που ανοίγει τον δρόμο για να βγει "σταθερή" κυβέρνηση από τις έλλογες του Ιουνίου.

«Ισχυρές» κυβερνήσεις

Μέσα απ' όλες αυτές τις πολιτικές καινοτομίες, με έκτακτα μέσα τής συναντήσεως με ρυθμίζονται τα τους, Κάρτερ Καραμανλής και Ντεμιρέλ μεθοδεύουν την άποκατάσταση της κλονισμένης κυριαρχίας των αμερικανών και του ΝΑΤΟ, της κυριαρχίας που κλονισμένη τελευταία χρόνια απ' τους γάνους του λαϊκού κινήματος στην Ελλάδα, την Τουρκία και την Κύπρο. Αυτά οι αγώνες είναι και το κύριο πρόβλημα που αντιμετωπίζουν και οι τρεις κυβερνήσεις.

Για να πραγματοποιηθούν οι μοχλούς που μαγειρεύονται στα τραπέζια της διεθνούς ιμπεριαλιστικής δολοφονίας πρέπει να φωνάξουν οι εργάτες, οι αγρότες, το λαϊκό κίνημα στην Ελλάδα την Τουρκία και την Κύπρο. Για να παζαρεύουν, με λυμένα τα χέρια οι τρεις ηγέτες στο λονδίνο θέλουν να έχει δυνάμει τα δικά του χέρια το λαϊκό κίνημα. Θέλουν η υκολαία να υπομένει αγγύματα την πολυήμερη στρατιωτική θητεία, θέλουν οι εργαζόμενοι να φορτώνονται υπομονετικά τα βαρη των πολεμικών οπών, θέλουν οι πρόσφυγες να περιμένουν καρτερικά στα άστεχοι τους στη Κύπρο και εκείνη ξέρουν ότι το

Όχι στην πολιτική των υποδοσάκων

Η πολιτική της εξυπηρέτησης των αμερικανικών συμφερόντων που προωθεί η κυβέρνηση Καραμανλή, είναι πολιτική των υποδοσάκων και των Νιδάρων, πολιτική για τους βιομηχανούς και τους έφοκλιστές. Αυτοί έχουν κάθε συμφέρον να εξυπηρετήσουν τους αμερικανούς φίλους τους και να μοιράζονται μαζί τους τα κέρδη απ' τους εξοπλισμούς και τα πετρέλαια.

Για τον εργαζόμενο λαό, όμως, είναι πολιτική της πείνας, της προσφυγιάς και του πόλεμου. Γι' αυτό και πρέπει να την πολεμήσουμε. Πρέπει να απαιτήσουμε:

- Όχι στις πολεμικές δαπάνες.
- Όχι στρατό για τις γυναίκες, μείωση της στρατιωτικής θητείας.
- Έξω οι βάσεις από την Ελλάδα.
- Έξω οι στρατοί και οι βάσεις από την Κύπρο.
- Έξω το ΝΑΤΟ και οι ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΑΠ' ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ.

Το σκεπτικό του Γ. Ιωάννου αναδημοσιεύεται από το περιοδικό ΔΑΥΤΙ

Αψηφώντας τον 330 στην πράξη

Στην περιοχή της Ν. Έλβετίας η αστυνομία μετά από είδοποίηση και καταγγελία ενός εργοδότη συνέλαβε τους εργάτες λιθογράφους Φάλητ και Τσετίλα γιατί συζητήσανε και έμποδισαν - σύμφωνα με την καταγγελία - εργάτες να πιάσουν δουλειά. Ο εργοδότης στη συνέχεια έκανε μήνυση στους εργάτες.

Μόλις έγινε γνωστό το περιστατικό τιμα εργατών της "Απεργιακής Επιτροπής" πήγαν στο εργοστάσιο όπου είδοποίησε τον εργοδότη ότι οι απεργοί είναι αποφασισμένοι να υπερασπίσουν τους συνάδελφους τους. Προστάτη στην απόφαση σιμότητα των εργατών ο εργοδότης απέσυρε τη μήνυση.

κα, Ρόλ, Κερν, Αγκυρα, Πέκας, Γεωργαντάς, Βουλγαρίδης, Μαλικούτης, Γραβιή "Ενωση Λιθογράφων, Δαβλας, Πάπας Αδρους, και άλλα. Την ημέρα της συγκέντρωσης δόθηκε επίσημη ανακοίνωση των εργατών, του Περιβολάρη προς όλους τους απεργούς, βάζοντας τα να θήκονται και πρέπει να αναλάβουν οι εργάτες ενάντια στα ατυχήματα και οι λιθογράφοι είναι χωρίς τίτλο χωρίς χέ-